

Mál nr. 113/2006

M
og
vátryggingafélagið X vegna bifreiðarinnar A
og
vátryggingafélagið Y vegna bifreiðarinnar B

Árekstur bifreiða á mótum Háaleitisbrautar og Kringlumýrarbrautar þann 29.04. 2006.

Gögn.

1. Málskot móttekið 12.06. 2006 ásamt fylgigögnum.
2. Bréf vátryggingafélagsins X, dags. 24.06. 2006.
3. Bréf vátryggingafélagsins Y, dags. 26.06. 2006 ásamt fylgigögnum.
4. Bréf lögmanns ökumanns B, dags. 26.06. 2006.

Málsatvik.

Ökutæki B var ekið austur Háaleitisbraut og beygt til norðurs inn á mót Kringlumýrarbrautar og Háaleitisbrautar. Ökutæki A var ekið vestur Háaleitisbraut eftir vinstri akrein inn á sömu gatnamót, þar sem því var hemlað og beygt til hægri frá B, og hafnaði A síðan á umferðarljósavita vestan gatnamótanna.

Ökumaður A kveðst hafa ekið vestur Háaleitisbraut eftir vinstri akrein að gatnamótum þeirrar götu og Kringlumýrarbrautar með fyrirhugaða akstursstefnu áfram vestur Háaleitisbraut. Hafi grænt umferðarljós logað á akstursstefnu hans, er hann hafi komið að gatnamótunum. Þegar hann hafi ekið inn á gatnamótin kvaðst hann hafa séð að bifreiðinni B, sem ekið hefði verið austur Háaleitisbraut, hafi verið beygt til norðurs inn á gatnamótin og í veg fyrir A. Hafi hann þá hemlað og beygt frá B til hægri, en við það hafi A lent á umferðarljósavita vestan gatnamótanna. Hafi ökumaður B ekið áfram af vettvangi eftir óhappið. Ökumaður A kveðst ekki geta sagt til um ökuhraða sinn í umrætt sinn.

Ökumaður B kveðst hafa ekið austur Háaleitisbraut með fyrirhugaða akstursstefnu norður Kringlumýrarbraut. Hafi hann stöðvað við gatnamótin vegna stöðu umferðarljósa, og síðan ekið rólega inn á gatnamótin gegn grænu umferðarljósi. Bifreið hafi á sama tíma verið ekið vestur Háaleitisbraut og verið beygt til suðurs á gatnamótunum. Er ökumaður A hafi verið að aka inn á gatnamótin hafi hann skyndilega séð hvar A var ekið þar til vesturs á miklum hraða. Hafi hann stöðvað B en ökumaður A hefði hemlað og beygt til hægri frá B, þannig að ekki hafi orðið árekstur með bifreiðunum. Ökumaður B hafi svo ekið af stað norður Kringlumýrarbraut, og ekki tekið eftir því að A hefði lent í umferðaróhappi.

Vitni að atburðinum gaf sig fram á vettvangi við lögreglu. Vitnið kveðst hafa ekið austur Háaleitisbraut að gatnamótum Kringlumýrarbrautar nokkuð á eftir B með fyrirhugaða akstursstefnu norður Kringlumýrarbraut. Hafi ökutæki B verið beygt til norðurs á gatnamótunum. Hafi vitnið svo séð hvar bifreiðinni A, sem ekið hafi verið til vesturs inn á gatnamótin, hafi hafnað á umferðarljósavita vestan gatnamótanna. Kvaðst vitnið telja, að B hafi verið ekið í veg fyrir A fyrir óhappið. Bifreiðinni B hafi svo verið ekið áfram til norðurs eftir atvikið, og kvaðst vitnið hafa ekið á eftir bifreiðinni B til að skrá niður skráningarnúmer hennar.

Skemmdir urðu á umferðarljósavita við óhappið og ástand bifreiðarinnar A þannig að flytja varð hana af vettvangi með dráttarbifreið.

Ökumaður A heldur því fram, að ökumaður B beri alla sök á tjónsatburðinum, og af hálfu vátryggingafélagsins X, ábyrgðartryggjanda A, er tekið undir það sjónarmið. Af hálfu ökumanns B er svo litið á, að ökumaður A beri alla ábyrgð á tjóninu, en vátryggingafélagið Y, sem ábyrgðartryggir B, hefur látið í ljós þá skoðun, að ökumaður A beri megin sök á tjónsatburðinum. Ekki er ástæða til að rekja frekar rök fyrir þessum sjónarmiðum aðila.

Álit.

Ökumanni B bar að veita ökumanni A forgang, er hann ók B inn á gatnamótin áleiðis norður Kringlumýrarbraut, og þvert á akbraut A, sbr. 6. mgr. 25. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Bar ökumanni B að gefa til kynna, að hann mundi veita forgang með því að draga úr hraða í tæka tíð eða nema staðar. Mátti hann því aðeins aka áfram, að það hefði verið unnt án hættu eða óþæginda fyrir ökumann A miðað við, hvar A hefði verið statt á vegi, hver fjarlægð A hefði verið og hraði, sbr. 5. mgr. 25. gr. umferðarlaga. Af gögnum máls verður ráðið, að þessa gætti ökumaður B ekki sem skyldi. Almennt ber að miða ökuhraða við aðstæður með tilliti til öryggis annarra. Sérstök skylda hvílir á ökumönnum að stilla ökuhraða í hóf við vegamót, sbr. c-lið 3. mgr. 36. gr. umferðarlaga. Ökumaður B hefur ætíð borið, m.a. skv. lögregluskýrslu, að A hafi verið ekið á miklum hraða í umrætt sinn. Í sömu lögregluskýrslu er haft eftir ökumanni A, að hann geti ekki sagt til um ökuhraða sinn. Ekkert er haft eftir vitninu um ökuhraða A. Gatnamót Háaleitisbrautar og Kringlumýrarbrautar eru tiltölulega víð og rúmgóð, enda akreinar allmargar í báðar akstursáttir beggja gatnanna. Í skýrslu lögreglu kemur og fram, að umferð hafi verið lítil um það leyti, er tjónsatvikið varð. Ekki tókst þó ökumanni A við þessar aðstæður að komast hjá því að rekast á umferðarljósavitann og valda á honum skemmdum, auk þess sem skemmdir á A urðu svo miklar, að flytja varð A af vettvangi. Í ljósi alls framangreinds verður að líta svo á, að ökumaður A hafi ekki gætt nauðsynlegrar varúðar við akstur sinn. Af gögnum málsins og atvikum að öðru leyti þykir rétt að skipta sök ökumanna A og B að jöfnu.

Niðurstaða

Ökumaður A ber helming sakar og ökumaður B ber helming sakar.

Reykjavík, 4. júlí 2006

Rúnar Guðmundsson

Sigmar Ármannsson

Jón Magnússon